

سیوه و سهراب

قانع هۆلان
(سلیمانی)

سیوهی خوشکم ته‌مه‌نی هه‌شت سال بوو، دایکم ده‌بوت: سه‌ره‌تای شه‌ری نیوان ئیران و عیراق له‌دایک بووه، که‌واته دوو سال ته‌مه‌نی له‌من بچوو‌کتر بوو، منیش سێ سال له‌شوانه‌ی برام بچوو‌کترم، بیرم ناچێ نه‌نکم خوا عافووی کات به‌رده‌وام بۆ باوکم ده‌گریا و شوانه‌ی برام که‌ لیتمان دابرابوون، ئه‌وه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ به‌رگه‌ی ئه‌و دۆخه‌ی نه‌گرت که‌ تیبیدا بووین، بۆیه‌ گیانی سپارد و مرد، نه‌نکم ده‌یگی‌پرایه‌وه، گوایه‌ من خوشکیتکم له‌ته‌مه‌نی چوار سالی‌دا مردووه، چونکه‌ مار پتوه‌ی داوه.

لادیکه‌مان دووره‌ جاده‌ بوو، بۆیه‌ باوکم نه‌یتوانیبوو فریای نه‌خۆشخانه‌ی شاری بخات، هه‌ر بۆیه‌ دادهم مردووه، هه‌موو جارێک که‌ نه‌نکم به‌لا‌وانه‌وه‌وه‌ ده‌یگی‌پرایه‌وه‌ و باسی ده‌کرد، دل‌م ته‌نگ و بیتاقه‌ت ده‌بووم، بۆی ده‌گریام، پتیبسته‌ بیرم نه‌چیت بلێم ئه‌و خوشکه‌م که‌ مرد ناوی سیوه‌ بوو، ئیتر به‌داخه‌وه‌ دایک و باوکم نه‌یان‌توانی له‌ بییری که‌ن، هه‌ر بۆیه‌ ناوی سیوه‌یان نا به‌خوشکه‌ بچوو‌که‌که‌مه‌وه، بۆیه‌ زۆرمان خۆش ده‌ویست، بۆ ئیتمه‌ دوو جار سیوه‌ بوو، زۆر روح سووک و جوان بوو، هه‌ر بۆیه‌ دایکم له‌ باوه‌شی کردبوو، توند به‌سینه‌وه‌ی نووساندبوو، منیشی له‌ ته‌نیشتی خۆی داده‌نیشان‌د زوو زوو قۆلی ده‌گوشیم و ده‌بوت: له‌ من دوورمه‌که‌وره‌وه‌ کچی، له‌ناو ده‌یان ژن و مندالی تردا که‌ وه‌ک ئیتمه‌ عه‌سکه‌ره‌کان ئه‌م لا‌ولایان پێ ده‌که‌ن، وا بۆ ده‌ رۆژ ده‌چوو له‌ بیابانێکی دوور بووین له‌ مه‌عه‌سکه‌ری‌کدا (سه‌ریازگه‌) دایان نابووین، سه‌ریازگه‌کان زۆر تووره‌ و خراپ بوون، دایکم له‌ سه‌ریازگه‌کان ده‌پاراپه‌وه‌ که‌ هه‌والی باوک و براکه‌م بزانیتم، شه‌ویکیان دایکم خه‌ریکی دوورینه‌وه‌ی تاکه‌ نه‌عه‌له‌که‌ی سیوه‌ی خوشکم بوو، ده‌رگای ژووره‌که‌یان کرایه‌وه، دوو پیاو به‌جلی سه‌ریازییه‌وه‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌، یه‌کیکیانم پیتشتر بینیبوو که‌ دایکم لیتی ده‌پاراپه‌وه‌ هه‌والی باوک و براکه‌می پێ بلێت، ئه‌وه‌ی تریان ورگنیکی ره‌شتاله‌ بوو، پیتشتر نه‌مدیبوو، به‌لام دیاربوو ره‌یس بوو، سه‌ریازگه‌ ساده‌که‌ دایکمی بانگ کرد، کوردی ده‌زانی، چونکه‌ چهند سال له‌ کوردستان له‌ ده‌قه‌ری قه‌لادزی له‌بازگه‌ بووه، بۆیه

زمانی کوردی به باشی فیتربووو، وتی: گه لاویژ، وده ره
 ئەو پیاوه هاتوو یارمه تیت دهدات، دایکم ههستا و
 بهخوشحالییهوه چوو له لای دهرگاکه و دهستی کرد
 بهسویاسکردن و دوغای خیر بزبان، بهلام پیاوهکه
 بهشیویهک سهیری دایکمی دهکرد، من بهو مندالییهوه
 ههستیکی ناخوشم لادروست بوو، سهیری سیئوم کرد
 خهوتبوو، سهیری ئەم لاو ئەولام کرد تاکه ژنیک،
 یان مندالیک دهجوولان، بهلام کهس نهبوو پیتی بلیم
 دهترسم، پاشان پیاوه رهشتاله که ئیشارهتی کرد بو
 سهربازهکه و رویشته دهرهوه، ژنیک بهتهمن ههستا و
 وتی: خیرت دهگات، منیش دهمهویت ههوالی کور و کچ
 و مندالهکانم بزنام، سهربازهکه توو رهبوو وتی: پاکش
 پیرژن، یان بیم بهم شهوه بووبه مه دهرهوه و سهگ
 بتخوات، گوئی و لیبانه دهرهوه، منیش گویم راگرت
 راستی دهکرد، دهنگی وهپینی سهگ زور بوو.

له بیرم نهچیت دهیانوت ئەو کهسهی دهمرد و دهیانبرده
 دهرهوه دهیانناشت، ئەوه ههر یهکه م شهو سهگ گویره کهی
 ههلهددری و مردوه کهی دهخوارد، بهلئی سهربازهکه
 بهدایکمی وت: گه لاویژ ئەم پیاوه ئیستخباراتی
 عهسکه ریبه و دهستی دهروات ئەگه ریبهویت بهناسانی
 میرده که و پهیداده کات و ههمووتان نازاد دهکات، دایکم
 وتی: تو بلیتی ئەو خیره بکات، بهلام ئەو پیاوه زور
 خراپ سهیری دهکرد لیتی دهترسم، سهربازهکه وتی: ئەوه
 تو نایناسی پیاویکی زور میهره بانه و ههزی له چاکه و
 پیاوه تیهه، دهی بابرۆین بو لای و پیتی بلئی و بیاریهوه،
 بهلکو کاریکت بو بکات، دایکم وتی: ئەی بو رویشته،
 خو دهست و قاچیم ماچ دهکرد، سهرباز وتی: ئەوه تو بو
 ئەوهنده کهری، چۆن له بهردهم ئەم ههموو خهله که کار بو
 تو بکات، دوایی ئەم ژنانهی تریش وازی لی ناهین
 ئەوانیش ههمان داویان دهبیت، دایکم وتی: ئەمانیش
 دلپان لای کهس و کاریانه، ههقی خو بانه ههوالپان
 بزنان، سهرباز وتی: په له مه که، جاری با کاره کهی تو
 مهیسه ری، ئەوسا مشووری ئەوانیش دهخوین، دایکم
 رازی بوو، به منی وت: چاوت له سیئوه بیت، ئیستا
 دیمهوه، له گه له سهربازهکه رویشته، من زورم پی ناخوش
 بوو، بیتاقهت بووم که دایکم رازی بوو پروات، بو یهک
 سات ههزم به مردن کرد، بهلام کوا مردن.

بو ماوه یهک هیچ دهنگیک نه ما، جگه له دهنگی
 وهپینی سهگهکان، چاوم نووقاند و ئەو پیاوه رهشتاله یه
 هاته پیش چاوم، بو ساتیک خوم له جاده یه کی تاریک
 بینی که دهستی سیئوم گرتوه، ئەو پیاوهش سهگهکانم
 تیه رهدهات بمانخون، بو یه راسمان دهکرد، بوئه وهی
 سهگهکان به ئیمه نهگن و بمانخون، نه نکم هاته سه

رپیان و وهستا و سهیری ئیمه ی دهکرد و هاواری کرد،
 سیئوه... سیئوه... سیئوه گیان، سهگهکان گه یشتن و
 بهربوونه نه نکم، به گریانهوه دوور که وتمهوه و رامکرد،
 پاش که میک دهنگی سهگهکان کهم بوونهوه، بهلام گویم
 له دهنگی قاچی که سییک بوو، دلم خوش بوو، وتم
 هه که سییک بیت باشتره له سهگهکان، وهستاین، سیئوه
 به گریانهوه وتی: کوانی نه نه تونیمه! له پر که سه که هاته
 بهردهمان، سهیرم کرد کابرای رهشتاله یه، زور ترسام،
 باوهشم به سیئوه دا کرد، سیئوه هه رده گریاو دهیوت: ئاو، ئاو
 تونیمه، کابراش هاته پیشهوه و دهستی راکیشا بو سیئوه
 به ئیشارهت دهیوت وده، قوم قوم یه کی سهربازی پی
 بوو، سهره کهی کردهوه و دهمه کهی دانه واند و ئاو
 دهچو راپیه سه زهوی، سیئوه دهستی منی بهردا و به رهوه
 لای کابرا به ری کهوت، منیش چمکی کراسه کهیم گرتبوو،
 بهلام ههر ده رویشته، قوم قوم که ئاوی تیدا نه ما، سیئوه
 چوو بهردهمی کابرا رهشتاله که و پیده کهنی و نیشانی
 دهدا که ئاوه که ههموو رژاوه، ئیشارهتی دهکرد بو سیئوه که
 ئاوی سه رجاده که که بوو بوو به قوراو بیخواتهوه، سیئوش
 دانهوی و دهمی برد بو قوراوه که، له پر تارماییهک هات و
 خو ی هه لدا یه سه پیاوه رهشتاله که و به چه پوک به ربوو
 لیدانی، بهلام ئەو به هیزتر بوو، بو یه دایکمی دا به
 زهویدا و دهک سهگ به ربوو گیانی دایکم، دایکم ته نیا
 وتی: کچم سیئوه تونیه تی، ئاوی پاکی به ری با نه خوش
 نه که ویت. دایکم بینه دنگ بوو، کابراش دهستی کرد
 به خواردنی دایکم، منیش هاوارم کرد و وتم: دایکه
 گیان. ئیتر منیش چاوم نووقاند که چاوم کردهوه بینیم ژن
 و مندال سه ره تاتکتیبانه و غه لبه غه لب و هاتو هاواره،
 ههستام سهیری سیئوم کرد نووستبوو، خوشحال بووم، وتم
 که واته خهوم بینیبوو، ههستام ههر چو نیک بیت خوم
 خزانه به ری به نجه ره که و ههستم کرد ژنه کان خو بیان
 دهیانویست ریم بو بکه نهوه، سهیرم کرد دایکم له
 ههوشه که وهستابوو، پالی دابوو به دیواریکه وه و
 کراسه کهی له سه شانیه وه درابوو، قه مه یه کی سهربازی
 به دهسته وه بوو، به ترسه وه راپده وه شانده و به دهسته که ی
 که ی کراسه که ی دهخته وه سهر شانی، چند سه ربازیک
 به چه که کانیانه وه دهوریان دابوو، دهیانویست دایکم
 بگرن، له وکاته دا کابرا ورگنه رهشتاله که هات
 به فالینه یه که وه و دهستیکی به چاویه وه بوو که خوینی لی
 دههات، ئەو سه ربازه ی که کوردی ده زانی دهستی گرتبوو،
 سوکنایی به دلما هات، زانیم دایکم لیتی داوه، ژن و
 منداله کان ده گریان و هاواریان ده کرد که واز له دایکم
 پین، دایکم منی بینی، چه قوکه ی فری داو به رهوه لای
 ئیمه هاواری کرد و وتی: کچه که م نه ترسی، ئاگات له

سیوه بیت، باشه؟ به حال گوتیم له دهنگی بوو، چونکه دهنکه دهنگی ژن و سه‌ریازه‌کان زور بوو، منیش به‌گریانه‌وه به دایکم وت: زوو وهره با ته‌قته لی نه‌کهن، پیاوه ره‌شتاله‌که پری کرد به‌دهستی سه‌ریازتیکداو چه‌که‌کی لی سهند و وتی: لیش سویت هیچی حیوان، حیوان، مخرب. دوو فیشه‌کی نا به‌دایکمه‌وه، دایکم تازه خه‌ریک بوو ده‌گه‌یشته دم په‌نجه‌ره‌که، کهوت چاوی بریبه من و ویستی شتیک بلتی بزی نه‌وترا و گیانی ده‌چوو، منیش که بهو حاله‌وه دایکم بینی بوورامه‌وه و له هم‌وو شتیک بی‌ئاگابووم، نازانم چه‌نیک بوو بیته‌وش بووم، به‌لام که چاوم کرده‌وه خوم له به‌رزبیه‌وه بینی، زه‌وی ده‌رؤیشت، زورم پی‌سه‌یر بوو، به‌لام زوو بوم ده‌رکه‌وت من به باوه‌شی سه‌ریازتیکه‌وه دم و ده‌مبات، سه‌رم هه‌لبیری، بینیم هه‌ر ژن و منداله به‌په‌له سواری ئوتومبیلی سه‌ریازی (زیل) ده‌کرتین، زوو دایکم و سیوه دم بیرکه‌وته‌وه، خوم له باوه‌شی سه‌ریازه‌که‌دا هه‌لدایه خواره‌وه و هاوارم کرد: دایکه گیان، سیوه گیان. به‌رهو سه‌ریازه‌که رام کرده‌وه، سه‌ریازه‌که گرمیه‌وه، منیش هه‌ر په‌له‌قازتیم ده‌کرد، هه‌لیدامه پشتی زیله‌که‌وه، ژنیک که سیوه له‌کووشی خوی دانابوو په‌لی گرتم و رایکیشامه ته‌نیشتی خوی و وتی: وهره کچه جوانه‌که نه‌وه‌ش سیوه، لای منه، منیش باوه‌شم کرد به‌سیوه‌دا و به نیگه‌رانیه‌وه وتم: کوا دایکم؟ ژنه‌که ده‌ستی راکیشاو وتی: نه‌وه‌تا سه‌یریکه نه‌وه دایکت له‌وتیبه، بینیم چند سه‌ریازتیک له دووره‌وه دیاربوون که به‌خاکه‌ناز زه‌ویه‌که‌یان ده‌کویتیبه‌وه، بیرم هاته‌وه نه‌مشه‌وه ته‌قه‌یان له دایکم کردبوو، راست بوومه‌وه و فرمیسک به‌چاومدا هاته‌وه خوار، ویستم خوم هه‌لدومه‌وه خواره‌وه، سه‌ریازتیک ریگری لی کردم، هاوارم کرد: دایکم، دایه گیان. ژنه‌که‌ش بانگی کردم و وتی: خوشکه‌که‌وه ده‌گری، وهره ئاگات له‌م بیت، دایک خوا‌عافووی بکات، بو‌هه‌میشه رؤیشت، راستی ده‌کرد سوودی نه‌بوو، بویه باوه‌شم کرد به‌سیوه‌دا و توند گویشیم به‌خومه‌وه، سه‌ریازه‌کان به‌په‌له سواریبوون و ئوتومبیله‌کان که‌وتنه‌ری، کومه‌لیک سه‌گ ده‌رکه‌وتن به‌شوتین ئوتومبیله‌کاندا رایان ده‌کرد و ده‌هرین، به‌لام پاش که‌میک سه‌گه‌کان ماندوو‌بوون و به‌رهو سه‌ریازه‌که‌که گه‌رانه‌وه، له دلی خومدا وتم: پی‌ده‌جیت نه‌وانیش برسینان بووبیت، دایکه گیان مال ناوا.

ئیمه‌یان خستبووه ناو سی ئوتومبیلی (زیلی) سه‌ریازیه‌وه، دوو ئوتومبیلی جیتی (واز) پیش و دوایان گرتبوون و چند سه‌ریازتیک پاسه‌وانیان ده‌کردین، ژن و منداله‌کان ده‌گریان، سیوه‌ی خوشکیشم ده‌گریا و داوی دایکمی ده‌کرد و جارجار ده‌یوت: دایکه... ناو، له

بازگه‌یه‌ک لایان دا و وه‌ستاین، سه‌رم هه‌لبیری و داوام له سه‌ریازتیک کرد که ئاومان پی‌بدات، وتم ناو، تکایه ناو. ناسیمه‌وه، نه‌وه سه‌ریازه‌بوو که به باوه‌ش منی هینایه ناو ئوتومبیله‌که‌وه، ژنیک وتی: عتشان... ئه‌رید مای. سه‌ریازه‌که بزه‌یه‌کی کرد و چوو خواره‌وه ناو بیتنی. ئوتومبیلی پیاوه ره‌شتاله‌که له پاش ئیمه‌وه بوو، دابه‌زی و چاوتیکی پیچرا‌بوو، سه‌یری ئیمه‌ی کرد و خوی گرت کرد، سه‌ریازه‌که جامیک ناوی به‌ده‌سته‌وه بوو هینای بومان، منیش ده‌ستم راکیشا بیگرم، به‌لام کابرای ره‌شتاله‌که بانگی کرد و وتی: تعال... حسین. سه‌ریازه‌که وتی: نعم... سیدی. پیاوه ره‌شتاله‌که وتی: هازه شنو... ترید تنتیهم مای... یازمال. شه‌قازله‌یه‌کی لی دا و ناوه‌که رزایه سه‌ر زه‌وی، ژنه‌کان ده‌ستیان کرد به تف و نه‌عله‌تکردنی، سه‌ریازه‌که له ترسا خوی هه‌لدایه لای ئیمه و به ناومیدی سه‌یری سیوه‌ی ده‌کرد، له‌وکاته‌دا چند ئوتومبیلی زیلی تره‌اتن و له‌به‌رده‌م بازگه‌که هیتاشیان کرده‌وه، ژن و منداله‌کان بینان نه‌وه پیاوه‌کانن که لیکیان دابریون، وازبان له قسه‌کردن به پیاوه ره‌شتاله‌که هینا و ده‌ستیان به‌گریان و رؤرؤ کرد، منیش به‌هه‌مان شتیه‌ی نه‌وان، سیوه‌م له باوه‌ش کردو ده‌ستم به‌رزکرده‌وه، باوکم بینی له دووم ئوتومبیلابوو، نه‌ویش چاوی ده‌گیرا بو ئیمه، بانگم کرد: باوکه، باوکه گیان، به‌لام ئاگای لیمان نه‌بوو، نه‌بینین، شوانه‌شم بینی بانگم کرد و ده‌ستم راوه‌شاند، شوانه‌ی برام ئیمه‌ی بینی و هه‌ستا چوو ته‌نیشست باوکه‌وه و ئامازه‌ی بو لای ئیمه ده‌کرد، به‌لام به‌داخه‌وه تیپه‌رین و رؤیشت، ویستمان بچینه خواره‌وه سه‌ریازه‌کان ریگریان کرد، له هه‌مووی به نازارتر نه‌وه‌بوو سیوه هه‌ر بو‌ئاو ده‌گریا، نه‌مده‌توانی توتیک ناوی بو په‌یدا‌که‌م، خوشم ده‌گریام، پاش که‌میک دووباره ئوتومبیله‌کانی ئیمه که‌وتنه‌ری، هیچ دیارنه‌بوو، جگه له جاده و ده‌شتاییه‌کی چول و بی‌ئاوه‌دانی و بی‌دارودره‌خت.

سیوه له باوه‌شمدا به‌ده‌م گریانه‌وه نووست، تارماییه‌ک له دووره‌وه ده‌رکه‌وت، وردوره‌وه نزیک بوینه‌وه، بینیم شوفه‌لیک و ئوتومبیلیکی سه‌ریازیه، له‌نزیکیان وه‌ستاین و چند نه‌فسه‌ریک دابه‌زین له‌گه‌ل شوفیری شوفه‌له‌که که‌وتنه مقومقو، که‌س له‌ئیمه نه‌یده‌زانی نه‌وانه خه‌ریکی چین و باسی چی ده‌کهن، نازانم که‌ی، به‌لام خه‌وتبووم به‌ده‌نگی سیوه به‌خه‌به‌ر هاتمه‌وه، چاوم هه‌له‌هینا، هه‌موو ژن و منداله‌کان بیتاقه‌ت و ناومید و بیده‌نگ بوون، ده‌توت له‌ناو کومه‌لیک مروقی مردوو‌دا راکشام، ته‌نیا سیوه‌ی خوشکم خوشحال و وزه‌ی تیا‌بوو، به‌رز

دەبوویەوه و دەبوت: دادە ئاو، ئاو، ئاو. سەرئەنجم دا بەو شۆتەنەیی کە سێوھ بەدەست ئاماژەیی بۆ دەکرد بینیم راست دەکات، دەریایەک لە دوورەوه دیارە، منیش لە خوێشیدا چووم دەستم کردە ملی سێوھ و هاوارم دەکرد: ئاو، سەیرکەن، ئاو!.

ژنیکی بەتەمەن سەری ھەلبێری و سەیری کرد و سەری راوھشانند و وتی: کچی خۆم ئەوھ ئاو نییە، ئەوھ سەرابە. منیش وتم: سەراب چییە؟ دوو سێ مندالی کەش بەھەمان شێوھ و بەخۆشحالییەوه سەیریان دەکرد، ژنەکە وتی سەراب فێلی بیابانە، بەشێوھەک خۆی نیشان دەدات کە ئاو، بەلام ئاو نییە. بە ئاومیدی وتم: ئەوھ نییە ئاو دەبینن، دلنایام ئاو. ژنەکە وتی: کچی خۆم، چۆن شەیتان دایە ھەوای بەسێوئیک فریو دا، ھەر بەو شێوھە سەرابیش فێلی بیابانە بۆ فریودانی ئادەمیزاد، لەوکاتەدا ئوتۆمبیلەکان وەستان، سێوھ بەخۆشحالییەوه ویستی دابەزیت، مندالەکانی کەش بە شۆتینیدا، بەلام سەربازەکان ڕێگریان کرد و نەیانھێشت کەس دابەزیت، سێوھ دەگریا، منیش داوای ئاوم دەکرد بۆ سێوھ، بەلام کەس گوتی بەگریان و تکای ئێمە نەدەدا، شۆفەلەکە دەستیکرد بە ھەلکەنینی زەوی، ژنەکان وەک ئەوھێ ھەستیان بە شتییک کردییت، کەوتنە نارەزایی و گریان و ھاوار، سێوھ توند گرت و باوھشم پێداکرد و وتم: خەمت نەبیت سێوھگیان ئێستا دەچم ئاوت بۆ دینم، ژنەکان بەگریانەوه دەیانوت: ئەی ھاوار خوایە زیندە بەچالمان دەکەن، خودایە فریامان کەویت. تۆز و خۆلی شۆفەلەکە و ھاتوھاواری ژن و مندالەکان ترس و بێزاری نامۆبی لەو بیابانە لەلام دروست کردبوو، بەلام ئەوھێ ئازاری دلێ دەدام کە خوشکەکەم بێھوو دەلخۆش بووبوو، تاکە ھۆکاری دلخۆشییەکەشی ئەوھبوو کە بەروخساریدا دەردەکەوت دەریایەک لەئاوی بینووە، بۆیە ئیدی زانیم سێوھ تینووی ئاو، نەک تینووی ژبان.

لەو کاتەدا ئوتۆمبیلەکان وەستان، سێوھ بەخۆشحالییەوه ویستی دابەزیت مندالەکانی کەش بە شۆتینیدا، منیش دەستم راکیشا و دەبەییکی بەتالی لێ بوو، ھەلم گرت و ویستم دابەزم، سەربازەکان ڕێگریان کرد و نەیانھێشت کەس دابەزیت، سێوھ ھەر ھاواری ئاوی بوو، منیش ھەر دەمقیژاند و دەبەکەم رادەوھشانند و بۆ سێوھ داوای ئاوم دەکرد، بەلام کەس گوتی بە گریان و تکای ئێمە نەدەدا، شۆفەلەکە کەوتەوھ کار و دەستی کرد بە ھەلکەندن، بۆیە بەسێوھم وت چاوەرێم بە ئاو دینم و دیمەوھ، لێوی وشک بووبوو، تەپوتۆز توانایی بینینی کەم کردبووین، ھەرچۆنێک بوو خۆم خزانە خواریو، کەس ھەستی پێ نەکردم، بەسکە خشکی و بەدەبە

بەتالەکەوھ خەریکبوو لە ئوتۆمبیلەکان دوور دەکەوتەوھ، لەپەر جووتییک پۆستال ھاتە بەردەم، ترسام، بەھێواشی سەرم ھەلبێری، سەربازتیک بوو، ئەوھبوو بۆ چەند ساتییک بەو شێوھە ماینەوھ، ھاتوھاواری ژن و مندال بەردەوام بوو، سەربازەکە چەکەکەیی دانا و دانەویەوھ دەستی گرتم و بەرزی کردمەوھ و وتی: روح، یلا، روح. منیش سەیرم کرد ناسیمەوھ، ئەو سەربازە بوو کە چوو ئاوی بۆ ھینان، ئەفسەرە رەشتالە کوئیرەکە نەبھیشت، بەگومانەوھ لێی دوورکەتمەوھ لە تەپوتۆزەکە دەرچووم، چاوم گێرا دووبارە ئاوەکەم بینی، لەدلی خۆمدا وتم: بەک دەبە ئاو پردهکەم و دەییەمەوھ بۆ سێوھ بیخواتەوھ، ئیتر نازانم چۆن کەس نەبینیم، بەھەموو تواناییمەوھ رام دەکرد، جارجار سەرم وەردەگێرا و سەیارەو شۆفەلەکەم دەبینی، زۆر رۆیشتم، بەلام نەدەگەیشتم بەئاو، رۆژ خەریکبوو ئاوا دەبوو، ئاوەکە لەپیش چاوم نەما، لام کردەوھ بۆ داوھ، شۆفەل و ئوتۆمبیلەکان دیار نەمايون، ئیتر ئاومیدبووم بەشۆتین خۆما گەرامەوھ و زۆر ھیلاک بووم، وردە وردە دەررۆیشتم، بەدەم خۆمەوھ دەموت: سێوھ گیان، سێوھ. لەدوور دەرکەوتنەوھ، زۆری نەمابوو بگەمەوھ لایان سەرم گێژی خوارد و دەبەکەم لەدەست بەرئوویەوھ، دووسێ ھەنگاوی تر رۆیشتم و کەوتم، کاتییک ھۆشم ھاتەوھ شەووبوو، مانگ و ئەستێرە بە ئاسمانەوھ دەرکەوتبون، ترس دایگرتم، ھێزم دایە بەرخۆم و پروناکی مانگ بەرچاومی تارادەییەک روون کردبوویەوھ. چوومەوھ شۆتەنەکە کە ئوتۆمبیلەکانی لێ بوو، بەلام بەس شۆتین تايەو پێ و پیلای لێ بەجیمابوو، کە چوومە پێشەوھ تاکتییک نەعلم بینی ناسیمەوھ کە ئەوھ تاکی نەعلەکەیی سێوھێ خوشکەم کە دایکم ئەو شەوھ بۆی دووربیەوھ، زۆر شەوویکی بێدەنگ و کپ بوو، دەستم کرد بەگریان بۆ سێوھ و نەعلەکەیم ماچ دەکرد، لەگەرمەیی گریاندا گوتم لەدەنگی سێوھ بوو دەبوت: ئاو... دادە، ئاو، ئاوت بۆ نەھینام...

تینوومە. ئیتر سێوھ بۆ ھەمیشە رۆیشتم. نازانم چۆن بوو شوانیکی عەرەب بەبێھۆشی منی لەو بیابانەدا دۆزیبوویەوھ و بردوومیەتییەوھ بۆ مالی خویان، ئیستاش ھەموو کاتییک بۆم بکریت دەچم بۆ بیابان، بێ ئەوھێ بزائیم سێوھ و ژن و مندالەکان جیگای زیندەبەچالەکیان لەکوئییە، تیر دەگریم، مندالەکانیشم لەگەلمدا دەگرین، لەوکاتەدا گریانێ خۆم بۆ قسەکانی نەنکم بێردیتەوھ کە دەیگێرایەوھ دادە سێوھ چۆن مار پتوھێ داوھو مردووە، سێوھێ منیش بەھەمان حال، چیرۆکییکە کە بەردەوام بۆ مندالەکانم دەیگێرمەوھ.